

Het gebouw is geheel ontworpen uit lavasteen zelfs de bankjes waar je op zit. De cafetaria heeft twee ramen, die er uitzien als twee ogen, om naar de omgeving te kijken.

's Avonds brengen we ook nog een bezoek aan de hoofdstad Arrecife. De Kogelbrug met daarachter het Castillo de San Gabriël. Deze burcht werd in de zestiende eeuw gebouwd als verdedigingsfort tegen de piraten die Arrecife regelmatig belaagden. Tegenwoordig doet het bouwwerk dienst als museum en is het een fraai uitzichtpunt op de stad. Rondom de burcht staan ook nog enkele kanonnen. De Kogelbrug is tevens het embleem van de stad.

Dinsdag 14 februari 2017

- Wandeling : Tussen de wijngaarden van Uga en La Geria
- Gebied : La Geria
- Afstand : 22 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 7 uur

Doordat de bodem van Lanzarote weinig water vasthoudt, is landbouw op het eiland erg lastig. Daarom plant men sommige gewassen op een hoopje gruis van lava zodat de plant een beter wortelgestel kan ontwikkelen.

Aan de randen van dit lavaveld heeft zich een uniek wijngaardveld gevormd van miljarden kleine steentjes van vulkanische as ("lapilli" genaamd). In dat pikzwarte glooiende landschap werden duizenden wijnstokken aangeplant. Niet op de gebruikelijke manier, dat is hier niet mogelijk, vooral door het constante gebrek aan regen- en grondwater.

Letterlijk wijnstok per wijnstok moet in een kuil ingegraven worden in de vulkanische as. Slechts op die manier kan het weinige vocht uit de nachtelijke zeewind geabsorbeerd worden door het poreuze zwarte gruis, waarna het overdag in de kuil van de wijnstok loopt zodat de plant het nodige water krijgt.

Rond elke wijnstok wordt ook nog een halfmond muurtje van stenen gebouwd, om de plant te beschermen tegen de Saharawind die zo krachtig kan waaien dat het de bloesem zou vernietigen of de druiven zouden verschrompelen. Dit arbeidsintensieve systeem van wijnbouw wordt hier al toegepast sinds de achttiende eeuw. Voor één keer zit Manrique er dus voor niets tussen.

We beklimmen de Montaña de Guardilama (500 m) van waaruit we een fantastisch uitzicht hebben op de wijnvelden. Op bovenstaande foto zien we de bodega liggen waar we na onze picknick de plaatselijke wijn hebben kunnen proeven.

César Manrique loopt als een rode draad door dit verhaal. Hij heeft veel gedaan om het oorspronkelijke karakter van het eiland te behouden. Zo heeft hij bewerkstelligd dat alleen de traditionele kleuren groen, blauw en bruin zijn toegestaan voor deuren en kozijnen.

Enkele dames van onze groep hebben een bezoek gebracht aan de cactustuin, eveneens een ontwerp van César Manrique die hiervoor een oude steengroeve uitgekozen heeft.

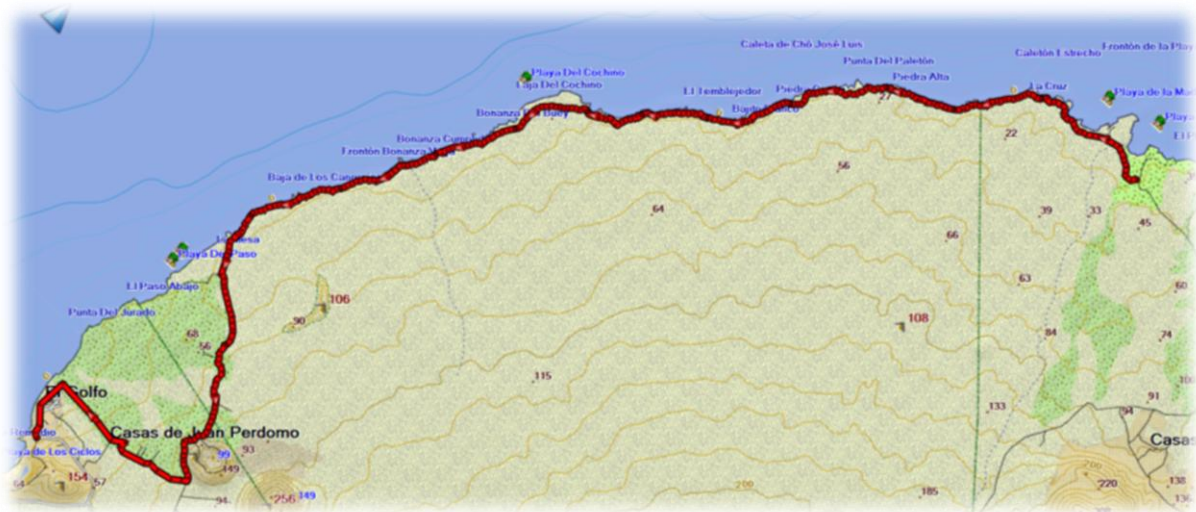

In de cactustuin staan meer dan 10.000 cactussen. Dit was meteen ook het laatste ontwerp van César Manrique. 's Avonds verplaatsen we nog een auto naar El Golfo omdat we morgen een wandeling in lijn doen. We zijn net op tijd om de zon te zien ondergaan in El Golfo. Meestal zie ik wel, van in mijn hotelkamer, de zon opkomen maar ik zie ze nooit ondergaan.

Woensdag 15 februari 2017

- Wandeling : Langs de kust door de lavavelden van het nationaal park Timanfaya
- Gebied : Tussen Playa de la Madera en El Golfo
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 100 m
- Duur : 6 uur

Vooraf had ik iedereen verwittigd dat we vandaag een ganse dag over messcherpe lavavelden en sintels dienen te stappen. Een valpartij op deze tocht levert steevast snijwonden op. Hierop heeft, nagenoeg, iedereen zich voorzien van werkhandschoenen.

Het gehele pad ligt in het Nationaal Park Timanfaya. Dit is het enige pad dat in het park bewandeld mag worden.

Het is een tamelijk kalme zee en dat is echt wel jammer. Bij een onstuimige zee hangt er boven dit traject een waas van waterdruppels en maken de golven die in lavagaten gestuwd worden bizarre geluiden.

Geen enkele andere wandeling op Lanzarote maakt dat u zoveel contact hebt met de vulkanische erfenis van het eiland.

Bij snel afkoelende lava kan er zich een dunne verharde laag op de lavastroom vormen. Als de lavastroom eronder verder blijft stromen, treedt aan de oppervlakte – als gevolg van de wrijving en relatief hoge viscositeit van de gesmolten basalt – een verrimpeling op. Deze rimpels geven een touw- tot golfachtige textuur weer en noemt men touwlava. De textuur van het oppervlak kan echter sterk verschillen van uiterlijk en soms bizarre vormen aannemen.

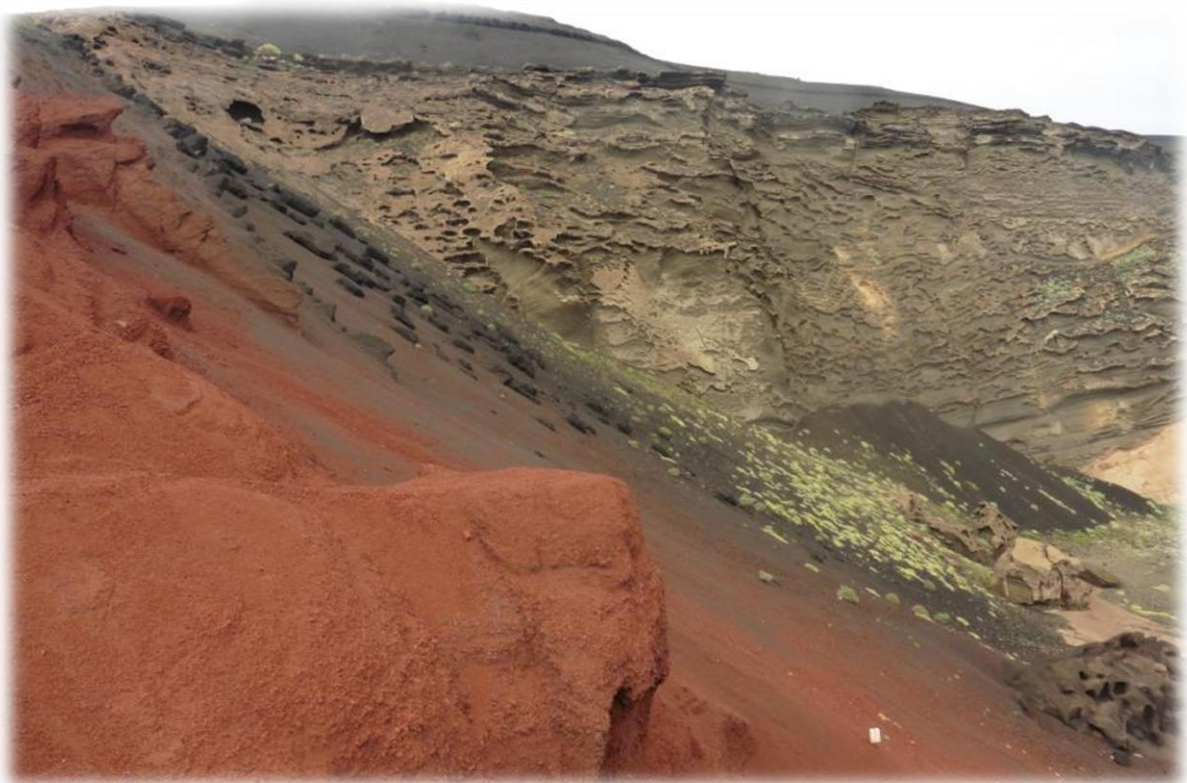

Op een lavastrand treffen we het skelet aan van een zeeschildpad. Veel schiet er niet meer van over.

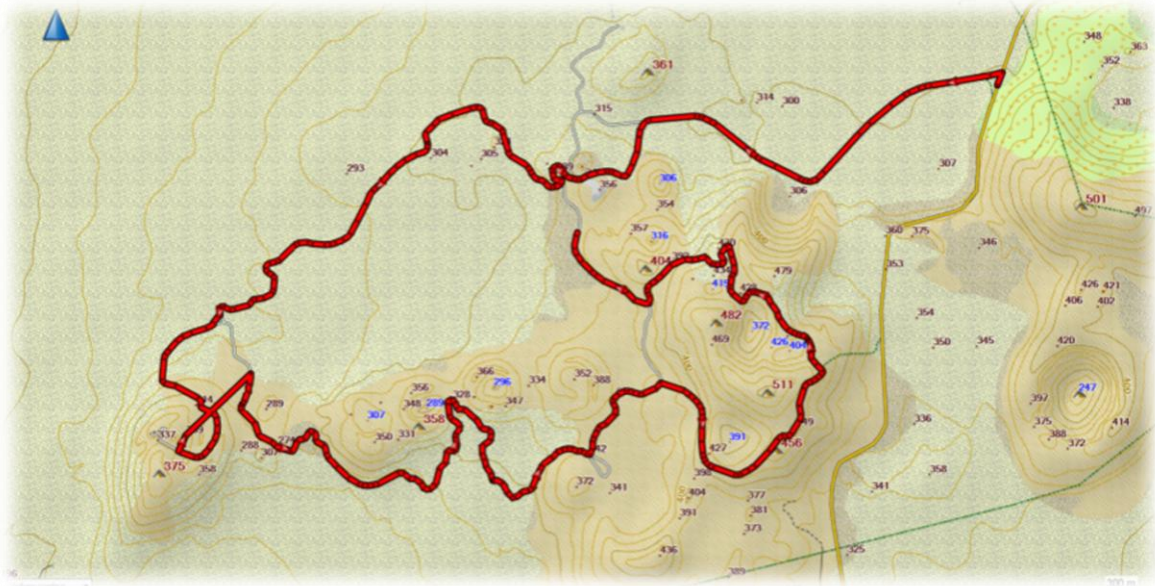
In de buurt van El Golfo staat er al een aantal jaren een vervallen hut van een dakloze. De dakloze was niet aanwezig maar eten en toiletpapier in de hut duiden er op dat de hut toch nog steeds gebruikt wordt. En het moet gezegd; de werkhandschoenen hebben hun werk goed gedaan, er is niemand ten val gekomen!

Na onze wandeling brengen we nog een bezoek aan het Charco de los Clicos ook wel Laguna Verde genoemd (groene lagune). Het is een krater van een oude vulkaan weggezonden in de Atlantische Oceaan waar het een meer gevormd heeft. Het is een erkend natuurreserveaat. De groene kleur, die veroorzaakt wordt door algen die zich op de bodem bevinden, contrasteert met het zwarte zand van het strand El Golfo.

Donderdag 16 februari 2017

- Wandeling : Bezoek aan de wereldwonderen uit de buik van de aarde
- Gebied : Nationaal Park Timanfaya en omgeving
- Afstand : 13 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 1 uur

Vandaag is er een soort “rustdag”. We zullen vooral toeristische attracties bezoeken. Het eerste bezoekje is het spotten van dromedarissen in de buurt van het Nationaal Park.